

Το λεξιλόγιο στη ζωή των παιδιών με Μαθησιακές Δυσκολίες

Η διδασκαλία του λεξιλογίου στη ξένη γλώσσα αποτελεί **βασικό** στοιχείο της διδασκαλίας μας στα παιδιά με ΜΔ, διότι χωρίς την ορθή γραμματική πιθανότητα θα βγει κάποιο νόημα, αλλά δίχως το λεξιλόγιο δεν είναι δυνατόν να αποδοθεί νόημα.

Σύμφωνα, δε, με τον γλωσσολόγο *David Wilkins* εάν κανείς διαθέσει πολύ χρόνο στη διδασκαλία της γραμματικής δε θα μάθει και πολλά ενώ ο χρόνος που θα διατεθεί στη διδασκαλία του λεξιλογίου θα δείξει αμέσως τη βελτίωση. Άλλωστε δεν είναι λίγες εκείνες οι φορές που όλοι μας έχουμε ακούσει σχόλια του τύπου, «*Στα προφορικά είναι αδύναμος, ενώ στις ασκήσεις γραμματικής τα πηγαίνει καλύτερα.*» ή «*Μαθαίνει λέξεις και τις ξεχνάει αμέσως.*»

Δυστυχώς ή ευτυχώς οι εποχές που τα παιδιά διδάσκονταν μέσω της Direct Method ή του Audiolingualism έχουν περάσει. Η έμφαση δινόταν στα γραμματικά φαινόμενα και πολύ λίγο στο λεξιλόγιο. Οι λέξεις οι οποίες διδάσκονταν αποτελούσαν μέρος των προτάσεων και του γραμματικού φαινομένου (structure of the day). Αργότερα, όμως, στη δεκαετία του 1970 η Communicative Method έθεσε εκ νέου το θέμα του λεξιλογίου χωρίς αυτό βέβαια να σήμαινε ότι όλα τα μαθήματα δε βασίζονταν στη γραμματική.

Σήμερα, το 2012, ζούμε και διδάσκουμε μαθητές με διαφορετικές ανάγκες, με διαφορετικά στυλ μάθησης, με διαφορετικές διδακτικές προσεγγίσεις. Και η βασική ερώτηση που γεννήθηκε πριν κάποια χρόνια στο δικό μου μυαλό, όταν άρχισα να ασχολούμαι με τις ΜΔ είναι «Πόσες λέξεις και με ποιο τρόπο θα κάνω τους μαθητές μου να θυμούνται». **Βασική γνώση** είναι η λειτουργία της μνήμης. Η μνήμη χωρίζεται στην **βραχυπρόθεσμη μνήμη** (short-term memory), στην **εργαζόμενη μνήμη ή ενεργό μνήμη** (working memory) και στην **μακροπρόθεσμη μνήμη** (long-term memory). Στη βραχυπρόθεσμη μνήμη οι μαθητές μας αποθηκεύουν έναν περιορισμένο αριθμό λέξεων για περιορισμένο χρονικό διάστημα. Η

εργαζόμενη μνήμη τους καθιστά ικανούς να ανταποκρίνονται σε διάφορα είδη ασκήσεων αφού προηγουμένως έχουν «ανασύρει» πληροφορίες από την μακροπρόθεσμη μνήμη.

Και **πώς** όλα αυτά θα τα εξασκήσουμε εμείς, προκειμένου να έχουμε μαθητές που θυμούνται;

- 1) Επανάληψη (Repetition)**
- 2) Ανάκτηση (Retrieval)**
- 3) Ικανό χρονικό περιθώριο εμπέδωσης (Spacing)**
- 4) Σταθερός ρυθμός διδασκαλίας (Pacing)**
- 5) Εποικοδομητική Χρήση (Use)**
- 6) Παροχή Κινήτρων (Motivation)**
- 7) Αφύπνιση (Arousal)**

Εάν διδάσκοντας έχουμε όλα τα παραπάνω κατά νου, θα διδάσκουμε με σκοπό, με πρόγραμμα και θα αφουγκραζόμαστε τις ανάγκες των μαθητών μας που ούτως ή άλλως αντιμετωπίζουν δυσκολίες και στη μητρική γλώσσα με άμεσο αποτέλεσμα τη ματαίωση και τα αισθήματα ανικανότητας.

Το πόσες λέξεις θα διδαχθούν οι μαθητές με ΜΔ σε κάθε μάθημα εξαρτάται αποκλειστικά και μόνο από τον ρυθμό τους. Για άλλους μαθητές οι 10 λέξεις φαντάζουν πολλές και σε άλλους λίγες. Εντούτοις, όσες λέξεις και να βάλουμε στους μαθητές μας να μάθουν εάν αυτές δεν εμπεδωθούν και δεν χρησιμοποιηθούν με τρόπο εποικοδομητικό, τότε θα παραμένει άδικος κόπος αλλά και άλλη μια ευκαιρία ματαίωσης.

